

Salong med tät atmosfär

Sevärt på Konstmuseet

På Uppsala konstmuseums uppländska salong blandas konstnärliga regler huller om buller i en tät atmosfär av måleri, teckning, objekt, fotografi och video. Enväldig jury har varit Pia Kristoffersson, och den salong som sammanställts har blivit riktigt tänkvärd, skriver Robert Stasinski.

KONST

Uppsala konstmuseum:
Uppländsk salong 2005

Vad innebär det att vara konstnär i dag? Förtjänar man det epitetet genom användandet av en viss teknik eller material, är det mediet som avgör vad som blir konst? Eller är utgångspunkten istället en svärgripbar attityd gentemot världen, en säregen blick som kan skiljas från andras? Vad det än är innebär skapande alltid ett brott mot omvärlden, en glidning från en attityd till en annan, där uppenbarligen allt kan mötas enligt nya spelregler.

Huller om buller

På Uppsala konstmuseums Uppländska salong blandas konstnärliga regler huller om buller i en tät atmosfär av måleri, teckning, objekt, fotografi och video. Här torgförs små attitydförändringar, tillräckligt stora för att inte lämna betrak-

"Attityden på årets salong är i många fall berättande och ofta skapar de olika verken ett sammanhang som avslöjar något om vår omgivning värt att fundera över."

taren oberörd. Salongen innehåller i år 30 konstnärer från Uppsala län med en åldersspridning mellan den äldsta och yngsta på 43 år. Salongens enda jurymedlem har varit Pia Kristoffersson, chef för Gävle konstcentrum och nyligen utnämnd projektledare för Sthlm Art Fair 05.

Den första – och enda rörliga – bilden som fångar min uppmärksamhet är konstnären Pär Fredins videoverk Staketavlägsnande som visas på en liten skärm, flankerat av två digitalt utskrivna fotografier. Fredin dokumenterar en vardagspolitisk aktion som består i avlägsnandet av ett till synes malplacerat staket som hindrar en kort men bekväm genväg till och från en byggnad. Före- och efterbilder visar resultatet av det enkla ingreppet.

Känsla av ambivalens

Det uppstår en kuslig känsla av ambivalens i och med den korniga filmens obskyra karaktär, uppenbarligen filmad nattetid. Har personen i videon agerat i smyg, rent utav olagligt? Frågan hänger kvar utan en öppning till ett enkelt svar.

I samma rum finns en märklig anakronism i Hans Lindströms romantiserande måleri-triptyk, här väcks mytologiska personer från konsthistorien till liv: Vermeers bortvände målare från den berömda tavlan Allegori över målarkonsten sitter nu i ett vinterlandskap, i en annan målning ser vi det förlovade paret Arnolfini, som stigit ned från van Eycks målning från 1400-talet för att här återfödas i ytterligare en konsthistoriskt laddad miljö som påminner om både Turner och Monet.

Flera intressanta skulpturer och objekt är luftigt utspridda i

Wannabe, målning av Jan Eriksson. Foto: Pelle Johansson

rummet, material och presentation är blandade. Här finns Eva Högbergs smått surrealistiska berättelse av tidningspapper, fågelfjädrar, notblad och betong. De tre skulpturerna Utan Titel, God jul samt 1983, 1985, 1971 formar ett universum av humanism och naturlig formförädling.

Konstnären Anna-Karina Brus jobbar däremot helt och fullt med kolteckning. Här blir det ett mellanting mellan dokumentation, stillhet och en sorts kvinnlig rörelse. I hennes avskalade och mjuka kolteckningar Snygga Skor I-IV visas en kvinna med traditionellt kvinnliga attribut som alla kan associeras till städning och husbestyr. Men bilderna andas

något mer än ytterligare en feministisk kritik av gamla kategoriseringar av manligt respektive kvinnligt: de visar på dagens melankoliska tyngd. Tomheten som kan uppstå när vi samlat på oss saker till bristningsgränsen.

Berättande

Möblerna i Brus bilder får karaktären av en levande men passiv varelse som hanteras varsamt med en medmänsklig ömhet. Attityden på årets salong är i många fall berättande och ofta skapar de olika verken ett sammanhang som avslöjar något om vår omgivning värt att fundera över.

Robert Stasinski

NOTISER

Jan Svenungsson på Galleri Flach

KONST. Galleri Flach på Skeppargatan 27 i Stockholm visar just nu en separatutställning av numera Berlinbaserade

konstnären Jan Svenungsson. Utställningen pågår till och med 11 december. Svenungsson var en av de utvalda konstnärerna i Moderna museets serie Udda veckor under exilen på Klarabergsviadukten.